

[Carsten Raft.]

merende. Det har det også været for hærens officerer. Det føles af dem alle, som om det rammer dem, til trods for at det kun angår en ganske enkelt gren af hæren; de mærker noget af den gamle mistillid.

Det er en almindelig opfattelse, at det går meget, meget langsomt med udførelsen af det, der er givet bevilling til, og med genopbygningen af forsvaret. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, bl. a. fordi det angår emner, som er behandlet i forsvars-kommissionen, og som er belagt med tavshedspligt; men dette eksempel opfattes som typisk for denne langsomhed, særlig da der i spidsen for næsten alle nyindretninger på forsvarets område står opførelse af nybygninger. Hvis det skal gå i det tempo med det altsammen, hvornår kommer vi så igennem?

Jeg mener, at det vil være bedst både for sagen, for hæren og for hele situationen, om man ved en lejlighed som denne gør fuldkommen rede for grundene til denne forsinkelse. Jeg synes ikke ministeren har gjort det helt i den redegørelse, han gav i „Berlingske Tidende“ i søndags. Man vil gerne ved en sådan lejlighed skyde skylden på politikerne, men det må formentlig være umuligt her, eftersom finansudvalget har gjort sagen færdig allerede den 28. juni. Jeg tror heller ikke, der er nogen rimelighed i at skyde skylden på nogen af de to forsvarsministre, den tidligere vel nærmest af tidsmæssige grunde, den nuværende og hans nye departementschef, fordi den tilsynspligt, der må være, ikke kan blive effektiv på så kort tid med det kæmpearbejde, der hviler på det pågældende departement og ministeren.

Men så er det, man spørger: Hvor ligger da ansvaret? Jeg vil med basis i ministerens redegørelse sige, at alle de grunde, der kan anføres om statsmagtens indflydelse og statens bygningsdirektorats tilsyn og alt dette her, ophørte jo efter ministerens egen redegørelse i midten af september; siden da er der overhovedet ikke sket noget, og såvidt jeg ved, er de pågældende depoter ikke udbudt i licitation endnu. Det må da siges, og jeg ved, at det siges i sagkyndige kredse: Hvordan er det muligt, at der kan gå 4½ måned? Man begyndte at beskæftige sig med sagen i april, den er indgående drøftet med statens bygningsdirektorat på basis af forelagte tegninger og beregninger — hvordan er det da muligt, at der kan gå 4½ måned, før man kommer igennem med det? Man siger uvilkårlig: Hvis det er det tempo, der skal holdes, hvordan kommer vi så overhovedet igennem?

Jeg tror nok, ministeren har ment, at det ville være rigtigt at aflyse dette spørgsmål efter den redegørelse, han har givet, men jeg synes, det er nødvendigt, at lovgivningsmagten, særlig med de betydelige midler der nu stilles til rådighed, får en forklaring på, hvordan ting, der kunne have været færdige til brug, og som med ganske kort varsel kunne udbydes til licitation, ligger 4½ måned, uden at der sker noget som helst.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil gerne svare det ærede medlem, at selve spørgsmålet, som det er formet, efter min mening er en smule overfladisk. Det er nemlig ikke rigtigt, at man generelt kan sige, at de våben, der indtil nu er leveret Danmark i henhold til våbenhjælpsprogrammet under Atlantpagten, henligger under åben himmel. Alt, hvad der er leveret af håndvåben o. lign. samt de mere følsomme ildlederinstrumenter m. v. er allerede anbragt på afdelingernes våbenkamre eller depoter. Af skyts o. lign. er der indtil nu kun udleveret en mindre del til de forskellige afdelinger landet over, idet materiellet naturligvis af sikkerhedsmæssige grunde for befalingsmænd og for menige først skal underkastes et eftersyn og prøveskydes, inden udlevering til afdelingerne kan finde sted, og det, der er udleveret indtil dato, kan vist i det store og hele anbringes i de allerede eksisterende depoter.

Med hensyn til materiellets følsomhed overfor vejret kan jeg iøvrigt henvise til den redegørelse, jeg har givet i søndags i „Berlingske Tidende“, en redegørelse, hvoraf det fremgår, at krigsmateriel normalt ikke tager skade af at henstå under åben himmel, når blot de vitale dele på rimelig måde er tildækket.

Hvad angår det konkrete spørgsmål, som forespørgeren har rejst om bygning af nye depoter, vil jeg gerne i tilslutning til, hvad jeg har skrevet i søndags, tilføje, at det er rigtigt, at bevillingen til bygningen af disse depoter af finansudvalget er blevet givet i slutningen af juni forrige år med den tilføjelse eller henstilling, at statens bygningsdirektorat fik lejlighed til at udtale sig om alle disse projekter til det pågældende arbejde, før dette blev udbudt og igangsat. Dette blev meddelt hærens bygningstjeneste, som derefter måtte træde i forhandling med boligministeriet, hvis tilslutning til de af bygningstjenesten udførte projekter forelå endeligt henholdsvis den 8. august og den 15. september 1950, idet man for at fremme sagen først forelagde forslaget til bygningen af ammu-